

Sygn. akt II K 332/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27/10/2023 r.

Sąd Rejonowy w Chełmnie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Agata Makowska - Boniecka

Protokolant - Starszy sekretarz sądowy B. M.

przy udziale Prokuratora - ---

po rozpoznaniu w dniu 27/10/2023 r.

sprawy:

M. M. (1)

c. M. i R. z domu W.

ur. (...) w C.

oskarżoną o to, że:

w bliżej nieustalonym czasie w C. na pozwie rozwodowym datowanym na 3 października 2019 roku podrobiła podpis konkubenta G. G. (1) oraz działając w celu użycia go za autentyczny złożyła ten dokument w Sądzie Okręgowym w Toruniu,

tj. o przestępstwo z art. 270 § 1 kk

orzeka:

ustalając, iż oskarżona **M. M. (1)** dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu tj. występku z art. 270 § 1 k.k. oraz uznając, że wina oskarżonej oraz społeczna szkodliwość popełnionego czynu nie były znaczne, na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. w związku z art. 67 § 1 k.k. prowadzone przeciwko M. M. (1) postępowanie karne warunkowo umarza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby od uprawomocnienia się wyroku,

na mocy art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka wobec oskarżonej świadczenie pieniężne w kwocie 800,- (ośmiuset) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej;

zasądza od oskarżonej kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża ją wydatkami postępowania poniesionymi w sprawie w kwocie 40 (czterdzieści) złotych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 332/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku			

<p>dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	M. M. (1)	W bliżej nieustalonym czasie w C. na pozwie rozwodowym datowanym na 3 października 2019 roku podrobiła podpis konkubenta G. G. (1) oraz działając w celu użycia go za autentyczny złożyła ten dokument w Sądzie Okręgowym w Toruniu, tj. przestępstwo z art. 270 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>M. M. (1) w bliżej nieustalonym czasie w C. na pozwie rozwodowym datowanym na 3 października 2019 roku podrobiła podpis konkubenta G. G. (1) oraz działając w celu użycia go za autentyczny złożyła ten dokument w Sądzie Okręgowym w Toruniu. Oskarżona podpisała się na pozwie rozwodowym swojego konkubenta jego nazwiskiem na jego prośbę. G. G. (1) i M. M. (1) żyli razem w związku konkubenckim ok. 10 lat, w 2019 r. G. G. zaczął chorować na nowotwór i chciał uregulować swoje sprawy z żoną. Przyjechał do M. (...) dokumentami rozwodowymi, ale był roztrzęsiony, bo jechał tego dnia na operację, trzęsły mu się ręce, w związku z tym poprosił M. M., żeby za niego podpisała pozew. M. M. spełniła jego prośbę, chcąc mu pomóc.</p> <p>M. M. (1) ma 53 lata, jest rozwódką, matką 2 dzieci. Ma wykształcenie średnie, zawód: sterowniczy procesów chemicznych, zatrudniona w ZOZ w C. na stanowisku pracownika gospodarczego z wynagrodzeniem 3.500 zł netto. Nie posiada żadnego majątku. Nie była karana sędownie.</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonej kserokopia odpowiedzi na pozew rozwodowy, protokołu rozprawy w sprawie I Ns (...)SR w Chełmnie, pozwu rozwodowego, odpowiedzi na pismo, zeznania świadka E. G. testament karta karna</p>	<p>44 23-25 31-32 53 55</p>	
<p>1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</p>			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Ad. 1 – 5	Przy ustaleniu stanu faktycznego Sąd uwzględnił wyjaśnienia oskarżonej w zakresie opisanego przez nią przebiegu zdarzenia i jej sytuacji życiowej, gdyż są one w całości zgodne z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci zeznań świadka E. G. i dokumentów, takich jak pisma procesowe, protokoły zgromadzone w sprawie o sygn. akt I Ns 57/20 SR w Chełmnie i in. Wyjaśnienia oskarżonej były szczerze i logiczne, a przez to wiarygodne. Sąd uwzględnił dokumenty zgromadzone w sprawie,	

		nie znajdując podstaw dla podważenia waloru ich wiarygodności, albowiem wystawione zostały one przez osoby lub instytucje do tego uprawnione z zachowaniem przewidzianych ku temu procedur, a ich treść nie była w toku postępowania kwestionowana przez strony.	
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. M. (1)

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>W art. 270 § 1 k.k. przewidziano odpowiedzialność karną za trzy odmiany zabronionego zachowania: podrobienie dokumentu w celu użycia go za autentyczny, przerobienie dokumentu w celu użycia go za autentyczny oraz użycie podrobionego bądź przerobionego dokumentu jako autentycznego. Podrobienie i przerobienie dokumentu określane jest w doktrynie mianem fałszu materialnego dokumentu, ponieważ sprawca tych czynów oddziałuje na materię dokumentu lub na inną materię w celu nadania jej pozoru autentycznego dokumentu. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 października 1979 r., II KR 10/79, OSNPG 1980, nr 11, poz. 127, stwierdził: „Dokument jest podrobiony wówczas, gdy nie pochodzi od tej osoby, w której imieniu został sporządzony” (zob. także wyrok SN z dnia 5 marca 2003 r., III KKN 165/01, OSNwSK 2003, poz. 516). Może to być osoba fizyczna lub prawna, istniejąca faktycznie albo fikcyjna. Zarówno w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jak i w literaturze podkreśla się, że podrobienie stanowi zamach na autentyczność</p>	

dokumentu, sprawca bowiem sporządza dokument przy zachowaniu pozorów, że pochodzi on od innej osoby. Podrobienie dokumentu polega na działaniu sprawcy powodującym, że z danym przedmiotem lub innym zapisanym nośnikiem informacji związane jest określone prawo albo że ze względu na zawartą w nim treść stanowi on dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. Sprawca może sporządzić taki dokument w całości albo uzupełnić dany przedmiot lub inny nośnik o pewien element lub elementy, które powodują, że z danym przedmiotem lub innym nośnikiem wiąże się określone prawo albo ich treść ma znaczenie prawne. Wprowadzony przez sprawcę element lub elementy przesądzają o tym, że konkretnemu przedmiotowi albo innemu zapisanemu nośnikowi informacji nadawany jest pozór autentycznego dokumentu. Takim elementem może być określony tekst, **podpis**, odbity znak pieczęci.

Przestępstwo polegające na podrobieniu lub przerobieniu dokumentu ma charakter materialny. Skutkiem zachowania sprawcy jest podrobiony bądź przerobiony dokument. Przestępstwo

w postaci użycia fałszywego dokumentu ma natomiast charakter formalny. Do uznania go za dokonane nie jest konieczne wywołanie skutku w postaci wprowadzenia kogoś w błąd czy wyrządzenia komukolwiek szkody. (por. J. Piórkowska-Flieger, Komentarz do art.270 Kodeksu karnego [w:] Bojarski T. (red.), Michalska-Warias A., Piórkowska-Flieger J., Szwarczyk M., Kodeks karny. Komentarz, LEX 2016).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że zachowanie zarzucone oskarżonej wyczerpało znamiona z przepisu art. 270 § 1 k.k., tj. podrobienia dokumentu i użycia fałszywego dokumentu. Oskarżonej udowodniono, czemu zresztą sama nigdy nie zaprzeczała, że na pozwie rozwodowym datowanym na 3 października 2019 roku podrobiła podpis konkubenta G. G. (1) oraz działając w celu użycia go za autentyczny złożyła ten dokument w Sądzie Okręgowym w Toruniu.

W świetle ustalonego stanu faktycznego sprawstwo i wina oskarżonej nie budziły żadnych wątpliwości. Ona sama przyznała się do popełnienia czynu,

wyjaśniając powody, dla których podpisała się za konkubenta jego nazwiskiem.

Uznając sprawstwo oskarżonej co do zarzuczonego jej czynu za w pełni dowiedzione Sąd skorzystał z możliwości przewidzianej w treści art. 66 § 1 kk i warunkowo umorzył wobec oskarżonej postępowanie karne na okres 1 roku próby. Zagrożenie sankcją karną, przewidziane w art. 270 § 1 kk mieści się w granicach określonych przez art. 66 § 2 kk, co pozwoliło na uznanie, iż spełniona została formalna przesłanka, która pozwala Sądowi na zastosowanie tej wyjątkowej instytucji prawa karnego, jakim jest warunkowe umorzenie postępowania wobec dotąd niekaranego sprawcy czynu.

Sąd rozważył także na tle ujawnionych materiałów sprawy zakres społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżoną czynu, biorąc pod uwagę okoliczności strony przedmiotowej i podmiotowej. Powołane niżej okoliczności pozwoliły Sądowi na przyjęcie stanowiska, iż społeczna szkodliwość czynu oskarżonej nie jest znaczna.

Sąd stwierdził po pierwsze, że oskarżona

w rzeczywistości podrobiła podpis konkubenta i złożyła tak podpisany pozew rozwodowy na jego wyraźną prośbę, z chęci udzielenia mu pomocy. Nie ma podstaw do kwestionowania wiarygodności twierdzeń oskarżonej w tym zakresie. Przedstawione wyżej okoliczności w niczym nie uzasadniają zachowania oskarżonej, pozwalają jednak na znalezienie jej motywów, w pewien sposób tłumaczących ją.

Sąd wziął także pod uwagę i to, że oskarżona nie była dotąd karana za przestępstwa, a sposób jej życia przed popełnieniem przypisanego jej czynu pozwala na stwierdzenie, że czyn, którego popełnienia się dopuściła stanowił, co prawda ze wszech miar naganny, lecz tylko eksces w stosunku do jej dotychczasowego trybu życia. Popełnione przestępstwo było jedynie incydentem w życiu oskarżonej, która na co dzień pracuje zarobkowo, prowadzi spokojne, ustabilizowane życie.

Sąd umarzając wobec oskarżonej postępowanie karne wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które powinny zostać wobec M. M. (1) osiągnięte w wyniku przeprowadzonego

postępowania. Zdaniem Sądu już sam fakt postawienia jej zarzutu i występowania przed Sądem w charakterze oskarżonej był dla oskarżonej wystarczającym upokorzeniem oraz powinien niewątpliwie odstraszyć ją od ponownego wejścia na drogę przestępstwa i spełnić swój cel prewencji indywidualnej.

Postępowanie karne winno spełnić również swoje cele, jeśli chodzi o prewencję generalną. Podkreślić należy, że społeczność lokalna, wśród której orzeczenia sądu rejonowego kształtują politykę karną, musi mieć świadomość tego, że przestępstwo, szczególnie tego typu, co popełnione przez oskarżoną, spotka się ze zdecydowaną reakcją organów wymiaru sprawiedliwości, kształtując z drugiej strony postawy akceptowane społecznie. Chodzi zatem o utwierdzenie społeczeństwa w przekonaniu, że przepisy prawa karnego zapewniają skuteczne ściganie sprawców i że każdy poniesie odpowiedzialność w wypadku ich naruszenia. Wiąże się to oczywiście z poczuciem sprawiedliwości społecznej, wedle której wysuwany pod adresem

sądu oczekiwaniem jest, by orzekał on w sposób sprawiedliwy, dający przy tym efekt eliminowania negatywnych, przestępczych zachowań.

Zdaniem Sądu zastosowanie wobec M. M. (1) represji karnej poprzez orzeczenie kary byłoby w opinii Sądu, na tle ujawnionych wyżej okoliczności, środkiem zbyt surowym, a wymieniona wyżej zasada kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa zrealizowana została już poprzez szybkie ustalenie sprawy przestępstwa i jego osądzenie.

	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.	II	II	W celu wzmocnienia skutków, o których mowa była wyżej Sąd wymierzył oskarżonej świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 800,- złotych (a

więc nieznacznie niższej od proponowanej przez Prokuratora tj. 1.000 zł).

Zasądzenie przez Sąd świadczenia pieniężnego na rzecz instytucji, wymienionej w dyspozycji art. 43a § 1 kk, wspomóc ma wychowawczą rolę, jaką niniejsze orzeczenie wypełnić ma tak w stosunku do osoby oskarżonej, jaki i wobec wszelkich możliwych odbiorców treści decyzji Sądu. Sytuacja materialna oskarżonej nie stoi, w opinii Sądu, na przeszkodzie, by z możliwości wskazanej przez ustawodawcę w art. 67 § 3 w zw. z art. 39 pkt 7 w zw. z art. 43a § 1 kk skorzystać, a wymieniona w wyroku kwota 800,- zł (w wysokości części jednomiesięcznych dochodów oskarżonej) leży w zakresie możliwości finansowych M. M. (1), która będzie musiała podjąć starania, aby poczynić oszczędności, pozwalające na uiszczenie zasądzonego świadczenia, choćby w ratach. Należy podkreślić, że orzeczone świadczenie pieniężne jest jedyną faktyczną dolegliwością, jaką oskarżona poniesie w niniejszej sprawie.

**5. INNE
ROZSTRZYGNIECIA
ZAWARTE W
WYROKU**

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VII	<p>O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 626 § 1 kpk i art. 627 kpk, zaś o opłacie sądowej na podstawie art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.), uwzględniając w tym zakresie sytuację materialną i rodzinną oskarżonej oraz zakres nałożonych na nią w wyroku obowiązków o charakterze majątkowym.</p>		

	Na koszty złożyły się: koszty postępowania przygotowawczego w kwocie 20 zł i ryczałt za doręczenia w postępowaniu sądowym 20 zł.	
8. PODPIS		